

Θεάτρου Πόλις. Διεπιστημονικό περιοδικό για το θέατρο και τις τέχνες

Τόμ. 1, Αρ. 1 (2017)

Τεύχος 3-4 (2017-2018) ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ: ΣΥΓΚΡΟΥΣΕΙΣ, ΣΥΓΚΛΙΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΠΟΚΛΙΣΕΙΣ

Οιδίποδας και Σιγισμούνδος

ΑΝΤΟΛΦΟ ΣΙΜΟΝ

Βιβλιογραφική αναφορά:

ΣΙΜΟΝ Α. (2023). Οιδίποδας και Σιγισμούνδος. *Θεάτρου Πόλις. Διεπιστημονικό περιοδικό για το θέατρο και τις τέχνες*, 1(1), 169. ανακτήθηκε από <https://ejournals.epublishing.ekt.gr/index.php/theatrepolis/article/view/34451>

Οιδίποδας και Σιγισμούνδος

Υπάρχει κάτι που συνδέει τον Οιδίποδα του Σοφοκλή και τον Σιγισμούνδο του Καλντερόν, στο έργο, *Η ζωή είναι όνειρο*. Αν και τα χωρίζουν αρκετοί αιώνες, η δραματουργική κατασκευή και των δύο έργων μας παραπέμπει σε σύγχρονα έργα μυστηρίου και αστυνομικής πλοκής. Ο Οιδίποδας και ο Σιγισμούνδος είναι συγγενείς χαρακτήρες επειδή και οι δύο αναλαμβάνουν μια αναζήτηση που θα τους οδηγήσει να ανακαλύψουν μυστικά που ποτέ δεν φαντάστηκαν. *Το κοινό γνωρίζει τι συμβαίνει, αλλά οι χαρακτήρες δεν θα το ανακαλύψουν μέχρι το τέλος.*

Για να πραγματοποιηθεί το ταξίδι προς την αλήθεια, οι χαρακτήρες αυτοί θα πρέπει να ξεπεράσουν πολλά εμπόδια, και να συμμετέχουν σε πολλά δραματικά επεισόδια, όπου ο θάνατος ακυρώνει τα γεγονότα που μπορούν να δώσουν απαντήσεις στα ερωτήματα των ηρώων. Ερωτήματα όπως, «Ποιός είμαι εγώ;... Ποιά είναι η καταγωγή μου;... Είμαι αυτός που πιστεύω ότι είμαι;... Το παρελθόν μου θα επηρεάσει το μέλλον μου;...»

Οι δύο χαρακτήρες εμπλέκονται σε ένα αρτιότατο ψυχολογικό θρίλερ. Πιστεύουν ότι προχωρούν προς το φως, χωρίς να γνωρίζουν ότι θα πιαστούν στο σκοτάδι των σκέψεων και σε ηθικά διλήμματα. Αναγκάζονται να ζήσουν ένα μέλλον χωρίς φως και λάμψη, μέσα σε μια τύφλωση που επιλέγουν οι ίδιοι, ως πιθανή λύση για να αντέξουν και να ανταποκριθούν στη ζωή.

Ο Οιδίποδας, όπως και ο Σιγισμούνδος, δεν θέλουν να κοιτάζουν την πραγματικότητα όπως παρουσιάζεται και καταπιάνονται με μεθόδους προφητείας, σκεπτόμενοι ότι τα άστρα ή οι μάντεις θα τους δείξουν τον δρόμο που επιθυμούν, για να βρουν την έξοδο από τον λαβύρινθο. Όμως η «αναγνώριση» που θα ζήσουν θα τους φέρει αντιμέτωπους με το χειρότερο εαυτό τους.

Η δραματουργική και σκηνική μου πρόταση επικεντρώνεται στο φόβο για την αλήθεια και έχει στόχο να δημιουργήσει μια υποθετική συνάντηση αυτών των δυο χαρακτήρων, ώστε να αποκαλυφθεί μέσα από την ιδεολογική σύγκρουση, μια νέα σύγχρονη ανάγνωση. Αυτή η συνάντηση, θα δώσει τη δυνατότητα να βρεθούν απαντήσεις στα μεγάλα ζητήματα που ο Σοφοκλής και ο Καλντερόν, όπως και άλλοι δραματουργοί της εποχής τους, είχαν θίξει. Αυτό που ίσως προκύψει είναι η ανάγκη να είναι κανείς συνεπής με τη μοίρα που διαμορφώνει μέρα με τη μέρα, χωρίς να αφήνει τη ζωή του στα χέρια πηλινών θεών.

Η αναζήτηση μπορεί να πάρει την μορφή εργαστηρίου με Ισπανούς και Έλληνες νέους δραματουργούς, που θα επεξεργαστούν μια υποθετική συνάντηση, χωρίς συγκεκριμένο χρόνο και τόπο, μεταξύ των δύο χαρακτήρων, που θα καταλήξει σε μια δραματουργική υπόθεση. Τη δραματολογική αναζήτηση, που θα μπορούσε να πραγματοποιηθεί μέσα από τη χρήση της σύγχρονης τεχνολογίας, θα ακολουθήσει η διαδικασία της σκηνοθεσίας, που θα μελετηθεί για την σκηνή της Επιδάουρου, ως χώρο σύγχρονης δημιουργίας.

Μετάφραση: Στέλιος Ροδαρέλης